

AUKE BOERSMA / HEEL VER WEG IS THUIS

DE PAREL VAN DE JORDAAN

HEEL VER WEG IS THUIS

75 GEDICHTEN VAN AUKE BOERSMA

DE PAREL VAN DE JORDAAN

Heel Ver Weg Is Thuis

75 Gedichten van Auke Boersma

Copyright © Auke Boersma

Eerste uitgave 2021

Auteursfoto achteromslag: Edith van Leeuwen

Grafische vormgeving: Nico van Apeldoorn

Uitgever: De Parel van de Jordaan

ISBN: 9789082349825

Nur 306

IJPONT

1984 - 2012

HEIMWEE NAAR HET ONBEKENDE

Op de pont
in de Amsterdamse haven
Mist maakt de overkant
tot een vermoeden
Schepen zoeken hun weg
op de tast
zonder elkaar te zien
Zelfs het horen vergaat
in de stilte
tussen de misthoorns
Een schreeuw
van heimwee
naar het onbekende

KLEP

Als Petrus bij de hemelpoort
staat de pontbaas op zijn brug
Hij besluit wanneer de klep wordt opgehaald
wie mee mag in de warme hut

Hoog torent hij boven het volk
een koning die regeert
Een valbrug is die klep
van een kasteelpoort

Een rechter is die kapitein
want hij besluit wie vaart
En schuilen kan onder het dak
of buiten wachten in de kou

Want tijd is tijd en wet is wet
als de bel gaat volgt de klep
Velen botsten er zelfs tegenaan
omdat ze hoopten op genade

Hoe vaak heb ik daar gestaan
wanneer de bel al was gegaan
De klep omhoog, de boot vaart weg
het water wordt heel wijd

Toch heeft die rechter ook een zwak
zoals dat vaak bij zeelui speelt
Zijn hart dat smelt voor een blonde vlecht
dan daalt opeens de klep

Zelfs na vertrek keert hij weerom
dan legt de boot weer aan
Met blozend hoofd loopt ze dan door
en zet haar fiets neer op de pont

AFSCHEID

De oude pont
vaart voor het laatst vandaag
maar onder het verstelde dek
klopt het oude hart nog even fel
als toen ie voor z'n eerste reis vertrok

Onverwoestbaar draait
het vliegwiel om de as
met diesel-elektriek
zoals rondom de zon
de aarde draait

De bel klinkt voor het laatst
Wie nu niet opstapt is te laat
De klep wordt opgehaald
en schonkend schuurt
de boot zich van de steiger weg

De schepen wijken eindelijk uit
en varen met een ereboog om
driekwart eeuw van trouwe dienst
De regen valt met bakken neer
het is alsof de haven huilt

INVASIE

Er landt een ruimteschip in Amsterdam
Waar anders dan bij het centraal station
Een klep wordt geopend en braakt ze uit
Buitenaardse wezens krioelen naar buiten
Sommigen spoeden zich weg op aardlanders
Anderen rennen vooruit, gevolgd door wielvolk
Terugkerende aardbezoekers spoeden zich naar binnen
Een schril geluid pijnigt de trommelvliezen
Dan sluit de klep zich weer hermetisch
Het ruimteschip vertrekt eerst langzaam
Dan versnelt het en verdwijnt in de verte
Naar een andere planeet, Amsterdam Noord
Kijk papa, spees, roept een jochie aan de kant

WACHTEN

Als het Sail in Amsterdam is
spelen de ponten D-Day op het IJ
Vijf jaar wachten om te varen
in een havengat verstoep
verwaarloosd langs de wal
Vergeeten door iedereen

Een eind komt aan het wachten
het dek geschrobd, de trossen los
De houten klep versteld
de ketting is gesmeerd
de dieselmotor draait
De oude ponten doen weer mee

Een vloot van landingsschepen
ligt langs de oever klaar
Gereed om deel te nemen
aan de grote oversteek
Door een veelheid van gevaren
naar de verre overkant

Vloten schepen varen verder
soms een duwbak dwars erdoor
IJzingwekkend zo'n gevaarte
door de schepenmassa heen
Maar de ponten blijven varen
volgepakt met groot publiek

Landingschepen, van de ene oever
worstelen ze naar de overkant
Toeters blazen, bellen klinken
kleppen zakken neer en braken
massa's mensen op de andere wal
Alleen de pont is veilig hier

VERSTERVEN

Eindelijk weer frisse lucht op de pont
Eindelijk weer uitwaaien in de regen
Of je koesteren in de schrale zon
Nu kun je eindelijk weer versterven

Verdwenen is de claustrofobiemachine
Beklemmende nachtmerrie van een koekblik
Alleen de douchekoppen ontbraken
Anders was er nooit iemand levend aangekomen

Nu kan je weer schuilen tussen de fietsers
In de smalle gang van het verblijf
Je beschermen tegen de gure oostenwind
Trappelen op het dek om warm te worden

OVERTOCHT

Als een reusachtig insect
vaart de nieuwe pont
luid zoemend over het water
Net Jezus
die over het water loopt
naar Amsterdam Noord
Halte Tolhuis
De lichten omringen ons nu
en zelfs Jezus
ziet het niet meer zitten
in Amsterdam Noord

IJSGANG

In het Amsterdamse IJ
vriezen de schotsen
aan elkaar en vormen
een spinnenweb van ijs

De kleine pont vaart
nog steeds maar raakt
gevangen als een vlieg
in het taaie web

Steeds kleiner zijn
de rondjes van de boot
in de taaie massa ijs
die hem nauw omsluit

Totdat het niet meer gaat
De kleine boot
zit in de vaargeul vast
Het IJveer is gestremd

WOLK

11-4-2006

Een kille aprilmorgen in 2006
Is Breitner teruggekomen?
of loopt Jacob Olie hier rond
Een Stoombok achter het Centraal Station

Helemaal uit Werkendam gekomen
niks geen nostalgie, niks geen opgepoetste reünie
kom gewoon even mijn werk doen
Hele zware dingen optillen

De rode sleepboot ligt ernaast
kan ie even uitrusten
terwijl de kraan zijn werk doet
In stilte, adembenemende stilte

Geen kreunende kraan van Goedkoop
geen technologische titaan
de rust is overweldigend
Nu staat de tijd even stil, ik houd mijn adem in

Een blauwgestreepte gewichtheffer
tilt het gewoon uit het water
een reusachtige stalen pijp voor de nieuwe tunnel
Tien meter boven water even stilhouden

Eerst even de adem inhouden
dan weer uitademen
alleen de grote wolk ontsnapt
In de oorverdovende stilte

HET IS STIL OP HET AMSTERDAMSE IJ

24-8-2012

Twee havenslepers houden
in de verte als honden de wacht
De ponten zijn uit de vaart
Het EYE gebouw rust aan de oever
Geen golf verstoort het water nog
Onzichtbaar zakt het laatste caisson
voor de Metro naar Noord
precies op zijn plek
Gewoon effe laten zakken
zegt een toeschouwer

Twee reusachtige kranen
Buigen zich als chirurgen
over een onzichtbaar proces
in de diepte
Het IJ is de operatietafel
van de hartspecialisten
van de stad
De Stent is geplaatst
of was het een Bypass
naar het hart van de stad

Verre Reizen

1993 - 2021

VRIJ

Zwemmen in een schilderij
tussen de bergen aan de Li-rivier
Zachtjes drijven op de stroom
met krachtige slagen ertegenin

De stroom voert naar de dam
het water valt, komt nooit terug
Alleen de weg telt mee
het water verandert nooit

Zwemmen in de Li-rivier
de weg stroomt langs
En als je zwemmen blijft
staat de tijd heel even stil

WONDER

Mensen zijn net mieren
denk je bij de Boeddha van Leshan
grootste van de wereld
Je kan met z'n vijven op een teennagel zitten
zelfs rode gardisten werden verblind
door de maat van de Boeddha
Als ze het hadden geweten
Als ze het hadden gekund
dan hadden ze er dynamiet ingestopt
of er met een hamer op geslagen

Als een wonder zijn ze erlangs gelopen
met het rode boekje in de hand
doorzochten ze het hele land
marcheerden tempels in
Maar de Boeddha was onzichtbaar
verscholen in de bergwand
Alleen vanuit een bootje kon je hem zien
Maar de vissers hebben gezwegen
de schippers hebben de schouders opgehaald
Vijf jaar lang onzichtbaar, een wonder

WACHTEN

Op de Chinese muur stonden ze op wacht
tot de Mongolen kwamen, of toch niet
Torens vol met keursoldaten
Vuren voor signaal gestapeld op het dak
De schansen klaargemaakt
om elke aanval af te weren

Dan maar wachten of ze eindelijk komen
die Mongolen, of een onbekend gevaar
Speel nu maar kaart met al je maten
of dobbel op het dak
Wij zijn zo sterk dat niemand het zal wagen
aan te vallen op deze plek

Als dan eindelijk de Mongolen komen
maken Djengis ruiters snel een bres
Het zwakste punt was snel gevonden
de soldaten sliepen iets te lang
Het Mah-Jong spel werd verpletterd
onder de hak van een soldaat

De schansen van de toren zijn gevallen
de laatste mannen schuilen voor de slag
De balken van de deur bezwijken bijna
en als de deur uit de scharnieren splintert
Steekt de laatste man nog net het vuur aan
voordat ook hij daar valt, tevergeefs

OPSTANDING

Toen de Chinese boer zijn akker ploegde
vloekte hij bij het graf van zijn voorouders
dat het voor hem niet was weggelegd
die dag de vijftig voren recht te ploegen
De ploeg beschadigd door een oude kei
of was het toch de kont van een stenen paard

Tweeëntwintig eeuwen wachten
totdat de boer hen wekken kwam
Eindelijk wakker, eindelijk opstaan
uit de kelders van tiran Huang
Er is een bres in het dak mensen
Kom op mannen, we gaan eruit

Hierop moesten we
al die eeuwen wachten
Hee Li, hee Chang, hee Wang
en daar is eindelijk ook nog Hu
De hoofdman maant hen allen voor vertrek
De treuzelaars worden nog éénmaal gepord

De Lemen voeten van de krijgers
worden weer aan het kuras gespt
Bind nu snel je haar op
zoek je helm
Het paard heeft lang genoeg gerust
De wagens staan al klaar

Breng snel de verf aan
en gesp je wapens vast
Er is werk te doen daar in het westen
waar alweer een opstand smeult
We gaan eruit en zullen tonen
dat wij onoverwinbaar zijn

Er is nu opstand van de horden
Legers van een keizer
die niet met strijden stoppen kon
en met zoeken naar onsterfelijkheid
Die met bouwen van zijn muren
half het land verhongeren liet

Wij zijn het zelf die de tiran macht gaven
Kom we nemen hem weer terug
We zullen laten zien dat wij het waren
die strijdend gingen tot het eind
Werp af het lot van luisteraar naar bevelen
vanaf nu voeren wijzelf het bevel

Xi'an 2008

BEVEN

Aardbevanging beving
siddert door het land
Wolkenkrabbers zwaaien
Scholen storten in

Zoekende kinderhanden
steken uit het puin
Moeders verliezen hun toekomst
Lege ogen schreeuwen uit

Chengdu 17-5-2008

BUENOS AIRES COPA

In Buenos Aires in november
dat is als Mei in Europa
Hier lijkt het décolleté uitgevonden
die speciale BA cup
Iets tussen meisje en vrouw

In de Boca buurt
stoppen de vrouwen
hun smartphone erin
Wel dwars natuurlijk
tegen de wateroverlast
En wanneer ze gebeld wordt
komt er een vallei in zicht

Mannen vechten ervoor
in de Copa van Zuid Amerika
Om te bewijzen
de sterkste te zijn

VROUWEN VAN INDONESIA

Bananenverkoopster in Yogya
tast mijn bekken af met
haar ogen terwijl de prijs
naar beneden zakt

Lonkende ogen van Balinese
schonen, badende nymfen in
het apenbos met gegiechel van
aangename verlegenheid

Ingetogen binnenpret tijdens
het offeren de handen
gevouwen maar de heupen
gaan hun eigen weg

Oost-javaanse melancholie
verborgen in fluwelen
schoonheid van de
Hibiscusbloem

Vrouw van Surabaya
met bloem achter het oor
en het gulzige gesnuif
van een hitsige hinde

Moslimvrouw van Makassar
met de stevigheid
van een prauw en
ogen als vulkanen

Madurese, met de felheid
en de brutale kracht
van het nog niet
getemde dier

Serveerster in Jakarta
doe je schoenen uit
en dans voordat je
ontslagen wordt

VROUWEN VAN BUDAPEST

Waarom zijn de Hongaarse vrouwen zo mooi?
Zijn het al die rechte neusjes
bijna honderd procent
Soms wat uitgestoken als een snavel
soms bijna plat op het gezicht
Maar altijd met die rechte voorstag
van het voorzeil van een bootje
Zeilbootjes op een meer

Zijn het de kanten bloesjes?
die een afwezige boezem spannend maken
Of juist in een décolleté etaleren
als een vermoeden naar meer
En de strakke truitjes die
als balkonnetjes uitsteken
boven het getailleerde huis
Een beetje lentezon in Budapest
maakt van elke dag een bloesjesdag

En vergeet dan de rokjes niet,
of de strakke spijkerbroeken
met op de juiste plek een scheur
Die meer onthullen dan verhuld kan
worden onder de strakke tailleband
Daar is het vermoeden van die roomzachte billen
alleen bedekt met een dun laagje stof
Al die adembenemende kontjes
maken van elke dag een rokjesdag

Nee! Het is die onbereikbare jongensdroom
van Sissi de meisjeskeizerin
Die toen wij jongens waren
de nachten vulde met verlangen
naar dat zachte stoute geheim
Dat je net niet aan kon raken,
toch danste voor je geestesoog
En weer verdwenen was als de dag aanbrak
zoals de zomer doet verdwijnen
wat eerst de lente bracht

LENTEKOU

Het is een koude voorjaarsdag in Budapest
De mooie meisjes zijn verdwenen
van de boulevards
Het zijn net weer allemaal rolmoppen
De dikke jas is aangedaan
een muts bedekt het haar
Het Hongaarse bloemetjesvest
bedekt de schouders weer
Als Russische matroesjka-poppetjes
hobbelen ze in de straat

RECOLETA BUENOS AIRES

Waar ligt dat graf van Eva Peron verdomme
die vrouw van de vrijgevig dictator
geliefder dan de maagd Maria zelf
Niemand spreekt hier Spaans
van die zondorbakken kuttoeristen

Verdwaald in een villawijk van graven
in de parkenbuurt van Buenos Aires
De kolonialen regeren er over hun graf
gezeten op hun troonkastelen
Hele familie-knekelpaleizen
en allemaal met de zegen van God en het kruis
Wij zullen weer opstaan
hebben ze grimmig op het dak gebeiteld

Een hulpvaardige tuinman brengt redding
Bij de boom linksaf en dan na 50 meter rechts
Dan sta je opeens in de file
van selfiesnemende toeristen
klagend over de wachttijd bij een graf
Eerst een steegje van de familie Suarez
en dan de Duartes
die Evita in hun kelder bewaren

Hier zou Maradonna nooit willen liggen
in de grafkelders van het kapitaal
Die wil onder de middenstip van zijn stadion
van de Boca Juniores
Vandaar blijft hij in direct contact
met de hand van God
en scoort alsnog. Postuum

PARADIJS

Wat vervelend toch
om zo rijk te zijn
als de sultan van Brunei
Al die oliedollars moet je maar kwijt
in je paleis waar Versailles
wel vier keer in past
En toch nog kleinbehuisd
vanwege de haremdames
Een gouden moskee en
een dubbele even verderop
om de Grote Heer te danken
voor het Olie-geluk
En verder heel braaf te zijn
met koffie en gebak
Alsof je iedere dag wel jarig bent.
En als je stout bent wacht
de Roe of ergere straf
Want rijkdom is de ergste straf
omdat je niet meer werken mag
Daar zijn toch de anderen voor
Dan maar Polo spelen
op het paard
voor als een koning uit
Holland op visite komt
of een afgedankte prins

En in het pretpark van Prins Lol
is de achtbaan gratis en
de andere attracties ook
je hoeft er nooit meer
in de rij te staan
Want uit verveling
komt geen mens
Ook lol wordt saai
op de lange duur
Zelfs bij Sjeik Donald is geen pret
als je bediend wordt
door een brave hoofddoeknon
Zo leeft dit uitverkoren volkje
heel gelukkig voort
En alleen als er een
drugs of alcohol toerist
onthoofd moet worden
is de verveling even weg
in het Olie-paradijs

Brunei 2019

HEMEL EN HEL OP EEN EILAND

Het wad lijkt op het voorgeborchte van het vagevuur
als ik op weg ben met de boot
De boeien verdwijnen in de nevel
De misthoorn klinkt nog niet
maar was zoëven op zijn plaats
Dan breekt opeens een zonlicht door
Onthult een berg van land alsof god
het gisteren geschapen heeft
Daar wacht een eiland in de zee
bevallig als een vrouw op strand
Het eiland koestert zich in zonlicht nu
en onthult zijn achterland
Daar waar de purperrode hei en
verdwaalde veenbes de valleien vult
naast een meertje met wat riet
Op het strand zie je op zee ver weg
een vissersboot die er garnalen vangt
En wanneer op het wad
het water langzaam zakken gaat
dan zie je hoe de vingerafdruk
van de schepper
voorzichtig tevoorschijn komt

In de oorlog hadden de Duitsers Terschelling bezet
leerden wij van de avonturen van kapitein Rob
Nu is het bezet door bejaarde
wegpiraten op elektrische fietsen
En schoolkinderen op excursie met
een dichtgegroeide juf erachter
Die ze uitlegt wat een eiland is
terwijl zij alleen maar willen weten
waar nou eindelijk die disco is
De veerboot braakt de mensen uit
en slurpt ze later op wanneer ze
als gescheiden afval zijn verwerkt
in de toeristenindustrie
Niets blijft erover dan wat schillen in een doos
en een gesloten haringstal

HOE DE GOD VAN FRIESLAND TERUGKWAM IN HARLINGEN

Op de fiets van Bolsward naar Harlingen.
normaal een fluitje van een cent
Maar niet met code oranje
dat is een ander woord voor donder en bliksem.

Als ik uit Bolsward vertrek op mijn fragiele fietsje
en een helm die tegen regen geen bescherming geeft.
Breekt de bliksem boven Witmarsum door de lucht
en in het noorden ook een flits voordat
de donder door het landschap klinkt.
De vrees bevangt me voor een God die ooit
verdween uit Friesland
maar in het noodweer weerom komt.

Mijn voorvaderen werden verjaagd
uit het Heidenschap toen de bliksem in hun hoeve sloeg.
Als Adam en Eva uit het paradijs
en de vrees voor bliksem ging met ze mee
Negen zwarte Friese paarden rennen samen rondjes
in een wei en bezweren zo hun angst.

Dan komt het wonder onder de donkere regenlucht
als ik bij Pingjum kom
Daar in de verte waar in het noorden Harlingen ligt
schijnt een grote rode bal onder de wolken door
Een enorme feestballon zweeft aan de horizon
De zon gaat onder in de Waddenzee
als een teken van de Friese God.

HEEL VER WEG IS THUIS

Naar thuis kun je verlangen
van afstand en verleden
want dichtbij is de werkelijkheid
te pijnlijk om te bestaan

Op weg naar een doel
dat je nooit zal bereiken
voel je niet het gemis
naar waar je vandaan komt

Hoe verder de bestemming
veel groter vervulling
want de weg is de waarheid
van het leven

En waarheid duurt langer
dan de kortste weg
daarom is de weg nu mijn thuis
en voel ik me thuis heel ver weg

Vier Seizoenen

1990 - 2015

LENTE

Als de knoppen barsten
en de blaadjes vlammen
halen de rijders de hoes
af van de motorfiets

Daar staat ze plotseling
voor mijn raam gebogen
en klapt de standaard
van de motor uit

Dan barst de knop
en krullen blonde
haren onder de
helmrand uit

Ze pelt het leer nu
laag voor laag
van het ranke
lichaam af

En als een witte
kersenbloesem
bloeit ze daar nu
in het zonlicht op

LENTE IN HET VLIEGENBOS

Konijn ziet groene sprieten
zachtjes groeien uit de grond
Lekker knagen op het nieuwe blaadje
is voor konijntjes heel gezond

Kip legt weer een eitje
in het verse strooien nest
Gauw komen er weer kleintjes
haan is nog niet vetgemest

Haan staat in een hoek te wachten
of er al een hen aan komt
En als er niets valt op te springen
komt wellicht een wormpje uit de grond

Varken knort weer vrolijk
de zon brandt op zijn kont
Lekker warm weer in de lente
niet meer stappen in de stront

Specht kan niet meer stoppen
met het hakken in de stam
Nestje maken voor het vrouwtje
ronde gaatjes voor zijn vlam

Buizerd zit al op een tak te wachten
of een kuiken niet ontsnapt
Geen klein konijn komt hollen
in twee tellen opgehapt

Papegaai vliegt rond met wild gekwetter
speelt tikkertje met z'n twee
Straks lokt hij het groene meisje
naar een nieuwgevonden nestje mee

Poes is krols en jammert nachten
tot er eindelijk een kater brult
Al die buurcastraten zijn vergeten
als hij het hitsig poesje vult

LENTE

De natuur is een vrouw
Aan en uitkleden
is het mooiste dat er is
En in de lente komt heel langzaam
de kleding aan het lijf
Heel zachtjes, blad voor blad
tak voor tak, boom voor boom
Zachtjes broeien tot het brandt

Nee Nee, niet te snel
Klaarkomen is lekker
maar verlangen is verrukking
Traagheid is raffinement
Neem toch de tijd
om te genieten
van het schouwspel van deze
Minnares van ons allemaal

Schaamteloos tooit ze zich
de ledematen
met bloesem en blad
Zinderend langzaam in de ban
van regenbuitjes om te remmen
wat er smeult en broeit
De zon brandt al in de harten
Lente groeit nu in het land

PIN UP LENTE

In de pauze van april
Zelfs een opstijgend vliegtuig is mooi
Blauw met grijs tegen
de zondoorschenen wolkenlucht

Koud op mijn huid, warm in mijn hart
Alles staat stil voor de momentopname
Tulpenbomen tooien rijkdom in de straat

De treurwilg liep het eerste uit
met lentebloes
Katjes-sluiers aan de witte berkenstam

Kersenbloesems, perenbloesems en
pruimenbloesems
tonen zich als kanten ondergoed

Door de kou staat alles even stil
Het vuur bevriest in dit moment
Het flitslicht bewaart het voor de eeuwigheid

ZOMER

Toen de kleuren steeds meer kwamen
onder het fietsen langs het veld
kon ik niet meer ontkennen dat na
het lentevuur de zomer kwam

Hoe de bermen stonden vol in
lichterlaaie en de geel met witte
kleuren dansten voor mijn oog
Ontdooden mijn bevroren hart

Eindelijk liggen in de weide
Handen dansen met de bloemen mee
Monden zoeken honing en beroeren
hongerig elkanders warme plek

In het gras onder de bomen
bemin ik je tenslotte weer
Heel de winter moegestreden,
een lange lente afgewacht

HERFST

Soms lijkt het
leven
alleen maar groei
te zijn
totdat
de herfst komt
en weer wijst
op het einde
van de tijd

Dan
tikt de klok
dan
valt het blad
dan
weet ik even
niet meer goed
waar ik het leven
zoeken moet

HERFST

Wanneer het saaie zomergroen
zijn kleur en kracht verliest
in de stormen en de mist
dan vlamt
voordat de nachtvorst komt
het lentevuur nog éénmaal op
en gaat het leven heen zoals
het kwam

WATERSNOOD

Het water van de Maas
stijgt nu heel snel
en aan de overkant
staat nu het veerhuis
met alleen maar water
er omheen, waar gisteren
nog het weiland was

En als het voetpad hier
onder de vloed verdwijnt
ligt daar het gele veer
werkeloos gestremd
Naast het blauw met
witte bord waarop
een vader met een hoed
en aan zijn hand
een zoontje staat

En als het water bij
het jochie tot de lippen komt
houdt de vader moedig stand
zoals dat bij een vader hoort
Blijft er onverzettelijk
overeind in de watervloed
terwijl het zoontje
zwingend koppie onder gaat

januari 1993

TREK

Winterluchten vliegen snel voorbij
koude naalden prikken in mijn vel
Het laatste gele blad vlamt fel
voordat de winter komt

Dan klinkt er zacht een vreemd geluid
dat aanzwelt tot gekrijs
De lucht wordt zwart
een wolk van vogels daalt

De spreuwenzwerm daalt langzaam neer
verdicht zich en wordt dun
De vogels zoeken naast elkaar
een rustplek voor de nacht

Tegen de heldere avondlucht
zijn de bomen weer vol blad
Voor even komt de zomer terug
een nachtlogies voor spreuwen op de trek

Zelfs sneller gaat nu de natuur
de boom met blad draagt vrucht
Zo vol geladen buigt de tak
als draagt ie appels of een peer

De vruchten lijken tranen nu
De boom huilt in de schemering
De zomervruchten zijn al zuur
De winter komt er aan

De nacht valt razendsnel
De bomen lossen op in zwart
En morgenvroeg is alles weg
Ze nemen zelfs het laatste blaadje mee

HEMEL

Winter in Schoorl
even het klimduin ophollen
nog een stukje doorlopen en dan linksaf
Nahijgend van het klimmen val je
in een ademloos landschap
van Tolkien op reis
In de ban van de ring

Daar is het geheim
Daar ontdek je de hemel van Nederland
De zee in de verte,
het vermoeden van een vuurtoren
De zon gaat er in onder
alleen in een hemelse wereld
Eventjes vrede op aarde
in Nederland

Oude Vlammen

1991 - 2018

LICHTEKOOI

Een huis van God
is een lichte kooi
zei ze, en godverdomme
het smaakte naar meer
steeds meer licht
en steeds meer kooi

Een beest van God
is een lichte kooi
zei ik en strelde haar
en godverdomme ik wil
je neuken nu meteen
samen in de lichte kooi

Een beest van God
huist in de kooi
zei God en wel verdomd
als het niet waar is
dat liefde licht is
en het leven een kooi

GOESTING

Je lijkt op een oester
zo ben je verscholen
achter een stenen muur
Maar soms stokt mijn adem
als er een glimlach ontsnapt
door een kier van de deur

Een vonk uit je ogen
voordat je je omdraait
en ik getroffen word
door de lijn van je billen
die doen verstillen
de woorden in mijn mond

Je buik als een weiland
waar je stil kunt luisteren
wanneer je niet wordt
weggeslingerd
door een paukslag
op het harde trommelvel

Die kleine
ezelinnenborsten, zo
heel zacht van onder
met harde tepels die
de kleintjes voeden
en soms 'n grote vent

Dan je mond en je ogen
je oren en je neus
Ik houd je haar
in mijn handen
tot ik je loslaat
in mijn vuur

BILLEN

Ik zie steeds maar
billen.

Kleine en grote
mooie en lelijke
pittige kontjes
en stevige leesten.

Draaiende en
trillende
uitgezakte en
botergeile
billen.

Wippende en
springende
blozende en
verlegen
billen.

Wellustige konten en
onbeschaamde reten.

Nooit krijg ik
genoeg van
al die heerlijke
billen.

Papbiller en
puntbiller
hangbiller en
opblaasbiller
draaikonten en
twijfelkontjes
ronde en platte
vierkante en spitse
smakelijke en
weezinwekkende
uitdagende en
verleidelijke
altijd weer
opwindende
biller.

Maar al die
biller
verdwijnen in
het niet
bij de aanblik
van jouw
onweeraanbare
achterkant.

JIJ

Je bent een gedicht
Ik kan de regels lezen
in de lijnen die zijn
gegroeft in je gezicht

Ik kan je lezen met
mijn handen die verdwalen
in de heuvels en de dalen
van jouw vorstelijke lijf

Ik kan je lezen met
mijn mond als ik je kus en
alle vlinders vliegen uit
op de vlakte van je onderbuik

Ik kan je lezen met
mijn neus als ik het spoor
herken dat tranen hebben
ingesleten op je lijf

Ik kan je lezen met
mijn oren wanneer ik je
adem zuchten hoor en
het kloppen van je hart

Ik kan je lezen met
mijn tanden als ik me
vastbijt in je schouder en
mijn vuur zich in je stort

Ik kan je lezen met
mijn ogen wanneer de
schaamte uit je gaat
en wellust wordt

PAARD

O, Amazone-vrouw
wanneer ik voel
je slanke lijf
gespannen als een snaar
en vóór de sprong
toch steeds in rust
gezet op mijn paardenrug
soms één met dier
dan weer
tweekoppig in galop.
Nu zie ik ook
hoe je geharnast bent,
klaar voor de strijd,
in het nauwsluitend
pantservel
dat nauwelijks verhult
de vormen van je lijf.
Ik draag je op mijn rug
en met mijn nek
bescherm ik
de zachte plek
totdat je eindelijk
na de strijd
je neer kan vlijen
langs mijn warme hals,
je hoofd kan rusten,
tegen het mijne aan.

IK BEN JOU

Ik ben jou
Verloren in een vuur
waarvan de gloed
mijn hersenen verlamt
het oog verblindt
Ik ben jou

Ik ben jou
Er is geen grens
meer tussen
pik en kut
of man en vrouw
Ik ben jou

Ik ben jou
wanneer de vloedgolf
uit mijn voeten komt
mijn hele lijf
doorstroomt
Ik ben jou

Ik ben jou
wanneer ik in de verte
schreeuwen hoor
en niet meet weet
of het nu mijn stem is of
die van jou

M.

Weet je nog M.
hoe het zingende
vuur brandde in
onze lijven daar in
dat huisje aan
de zee

Hoe de zon
steeds weer opkwam
boven de vuurberg
en aan de hemel
brandde op het
middaguur

Hoe het onder
de vulkaan dan zo
heet was dat je
stil lag te rusten
onder de kleurbol
Erotische sluier
van tropische lust

Weet je nog M.
hoe dan het zingende
vuur kwam op
dat stille moment
van de dag

Twee lijven die
brandden en zongen
van hitte een lied
dat pas verstomde
als de zon weer
onderging

De wind dan
ging liggen en
het geluid van de
golven uitstierf
op de ruwe huid
van het strand

ONSCHULD

De geur van onschuld
rook ik al
voordat ik je zag
en voor ik hoorde
en gewaar werd dat
je naam Marieke was

Grote ogen kijken peinzend
met de blik
naar het plafond gericht
terwijl je vormen roepen
om gestreeld te worden
door mijn hand

Je draait nu voor me langs
en wekt mijn lust
wanneer het haar
je van de schouder valt
Voel ik me schuldig nu
omdat je trekt als een magneet?

Of is mijn schuld misschien
dat je mijn onschuld raakt
De jongen die
voordat hij werd betrap
naar zijn naakte
moeder keek

BRONST

Zullen we samen paardjes zijn
mijn liefste, die spelen in de herfst?
Als de bladeren vallen en de stormwind
loeit ontwaakt de wilde bronst

Schuchter kruipen bij elkander als de kille avond valt
een smeulend vuur het kruis ontvlamt.
Terwijl de gure wind
ons geselt langs het huis

Lokkend rennend, achtervolgend in galop,
dan weer wendend als ik wil bespringen.
Weer meeslepend
in het draaien van je kont

Nog éénmaal branden, schroeien, exploderen.
herinnering aan de keren
Dat het vuurwerk spatte
in het donker van de zomernacht

AANBIDDING

Hoeren van Amsterdam
Sta op, open het raam
verlaat de peeskamer
sluit de deur en ga op weg
naar de Dam, en roep dan
het Koninkrijk Kut uit

Bestijg de troon en tooi je
met de kroon van de macht
Toon de rijksappel
Laat de mannen tot je komen
en knielen in aanbidding
van de heilige Grot

Laat ze bidden, laat ze liggen
en smeken om een gebaar
Van haar die hem gemaakt heeft
Van haar die hem gebaard heeft
Van haar die hem geleid heeft
bij zijn eerste stap op aarde

Laat ze likken, laat ze beffen
drinken de sappen uit de spleet
Laat hun tongen spelen
met de verlegen knop
Laat ze tepels verwennen
tot de sappen stromen uit de Grot

Laat ze buigen en
in aanbidding prevelen
Het zij zo, ik ken mijn plaats
Alles begint in U, Heilige Hoer
Moeder Aarde, die regeert
over het Koninkrijk Kut

TIETEN

Trimvende vrouwen
rennen in het
Vondelpark met de
borsten zwaaiend
op het ritme van
een klokkenspel

tieten dansen
achtervolgen elkander
totdat de toppen
eindelijk botsen
onder de plooiën
van het jogging-pak

Dan staat de tijd stil
onder het rennen
tot het gemoed weer
in beweging komt
als de golfslag
aan het strand

en eindelijk
uitdooft voor
heel even als
de golven rusten
en de branding
afsterft op het strand

LIEF

Mijn lief, mijn lief,
Je bent zo mooi als ik je bemin,
als je steigert als een hengstig paard
Mijn lief, mijn lief,
je bent zo mooi als je me bespringt
Gulzige liefde, eindeloze vaart

Mijn lief, mijn lief,
Je bent zo mooi als je mij bemint
Jij alleen nu voor me staat
Mijn lief, mijn lief,
Je bent zo mooi als een begin
dat zonder einde verder gaat

HOOGTEPUNT

Waarom werd ik altijd zo geil
daar op het mooiste punt van Terschelling
Daarboven op het hoge duin
was altijd de mooiste plek
Hoeveel geliefden ik er heb geneukt
ik weet het niet meer
Ontsnapt aan de gasten op de boot
en even terug naar de natuur
Daar tussen de bosjes op het duin
het hoogtepunt van het eiland

Maar met het klimmen der jaren
komen er kleine bezwaren
Zand onder de voorhuid en
zand tussen de schaamlippen
Dennennaalden prikken in
je rug en in je kont
Muggen steken schaamteloos
op vochtige plekjes
Kom mee naar de bedstee mijn liefste
en laten we daar de liefde bedrijven

DRIE OUDE MANNEN

Drie oude mannen
en de liefdes van vroeger
Ze vertellen erover
Rietje en Lientje en
Braziliaanse Mieneke
en heel heel soms
beminden ze er een

Drie oude mannen
op een leugenbank
en het verlangen
Dat soms hen overkwam
en dan weer verdween
Toen was het alle dagen
een eindeloos carnaval

Drie oude mannen
in het café naast elkaar
over de hartstocht van vroeger
En als de droom
hen nu zou overkomen
Is de kracht verdwenen
van de passie van toen

Drie oude mannen
weten dat die tijd niet terugkomt
En ook de meisjes niet
waar ze ooit van droomden
Drie oude mannen zuchten
heel erg diep en
nemen er nog maar een

Verlegen Regels

1984 - 2007

PIET CYCLUS

voor Piet Broeder 1952-1985

PIET

Vaak zat ik in de trein met hem
wanneer het werken was gedaan
Dan was er eindelijk rust voor ons
om even stil te staan

Maar spoedig was er een moment
dat hij dan af moest slaan
Hij stapte in een andere trein
om naar zijn huis te gaan

Nu is er weer dat ogenblik
dat jij moet op gaan staan
Nu ga je heen waar jij moet zijn
en ik alleen moet verder gaan

REIS

Diezelfde trein nam ik als kind
wanneer ik scheiden moest
van waar ik had mijn thuis

Niet naar die school gaat nu de reis
een dorpje aan de Waal
verscholen langs de dijk

Waar in een huis een kind
nog groeien moet
en vader sterven gaat

STILTE

Er was met ons altijd
een milde strijd
tussen voelen en verstand

Opeens nu dan
dat staakt het vuur
stilte aan de overkant

KOP

Steeds was daar die haast
waarmee jij leven moest
Mij soms verbaasde
door zijn gulzigheid

Een wilde drift die heel intens
het leven grijpen moest
Jij stond niet stil
en speelde snel jouw spel

Nu komt me daar
de zin van voor
Het lijf dat nemen wou
wat kop niet geven kon

AFSCHEID

Nog was het licht
toen ik hier kwam
Dan kom ik in dat huis

Het is al donker
als ik buiten ben
Ik loop maar langs de dijk

Een wilde vlek
grijst in de lucht
Een afscheid van de zon

RAAM

Ik kijk nog achterom een keer
daar ligt hij voor het raam
het hoofd mishandeld door het lot
De hand beweegt nog steeds
zijn ogen staren in het niets
Want waar zij kijken
zijn geen woorden voor
dan Dachau of zoiets

NACHT

Het is nu donker aan de Waal
alleen een schip verlicht
Nu maar wachten op de dag
die deze nacht ons brengt

Ik daal nu af van deze dijk
loop nog eens door het dorp
Het kerkhof klaar
de kroeg is dicht

PLEKJE

Je bent nu op een plekje terug
een dorp aan de rivier
waar jij vandaan gekomen was
om te leren in de stad

Nu leeft er uit jouw lijf een kind
dat groeien zal op het land
en als het groot is eens
weer weg wil uit dat gat

VADER EN MOEDER

1984-1987

REGEN

Het dodendorp
ligt ingeklemd
tussen de haven
en het spoor

Nevel daalt
in de doolhoflaan
Een forensentrein
schudt de knekels

Ben ik verdwaald
in een verkeerde gang
Opgesloten
in de sluitingstijd

Daar ligt een eeuw
in het familiegraf
Regendruppels tikken
van de takken af

ZURE REGEN

Daar sta ik voor
de rustplaatspoort
Waterkou
verschroeit het vel

Regenstromen
leggen wortels bloot
Bijtend zuur
vreet in het bot

Naalden etsen
schimmen op de ziel
Heel even gloeit
het beeld nog na

Figuur verflauwt
het zuur vreet door
Waar warmte was
is nu de kou

GRENS

De poort is dicht
een weg loopt dood
Het hek is sterk en
rondom is de sloot

Het bord is streng
nu heerst het uur
Geen pardon en geen bezoek
voor onbepaalde duur

SCHAAMTE

In een wit plastic tasje
draag ik het veldboeket
verborgen voor de ogen
van de nabestaanden

Drie rode beuken
buigen over zijn graf
konijn is weggevlucht
voetstappen in het grind

Ik lees de steen nogmaals
alleen met de herinnering
bloemen liggen naast mijn eigen naam
zorgvuldig op de zerk

SCHAAMTE 2

De korst van schrik
omhult me als een tweede vel
wanneer de bron geopend is
de zon schijnt in mijn ziel

Waarom zo kwetsbaar toch
die grootste schat
Hij flonkert als een diamant
gevat in platina en goud

Bescherm dat vel de ziel
een korst van zoutkristal
Het zweet dat is gestold
wanneer het hart weer bloeden moest

TROTS

Waar ben je Heer?
die mij beloofd is
in mijn kinderjaren
Wanneer de nood
het hoogst zou zijn
was redding toch nabij.

Kom dan hier
en zie mij aan
Vraag je dan af
wat je hier geschapen hebt
Een Bal-masqué of
één of andere goocheltruc.

Kom nu bij me
op de aarde staan
Voel met me mee
hoe zwaar het leven weegt
in dit godverlaten oord
met mijn godvergeten trots.

WEE

Hoelang nog
klamp ik aan
het oude vast
terwijl het leven
verder gaat

Van God en mens
verlaten
sta ik daar
en strek mijn hand
wanneer
de schreeuw om hulp
vermengd wordt met
de barenswee

Die mij herinnert
dat als het oude
langzaam sterft
met veel gekrijs
het nieuwe leven komt

Dat vóór het weet
wat er gebeurt
zich aan het leven
hechten zal

VREDE

Soms brengt de dood
rust in gevecht
en vangt het lot
wat in
het leven niet
te voegen was
Hij rees heel hoog
en kreeg de eer;
zij diende
jaren door
Toen was er wrok
en bittere strijd
over verdeling
van geluk
Tot hij verloor
die laatste slag
en zij regeerde
op zijn troon
Waarop hij riep
met een gebroken
stem
Waar blijf je nou?
Ik mis je, krenge!

Daar ligt ze
eindelijk in
dat laatste bed
zoals ze altijd
had gewild
Hij onder
in z'n eigen kist
en zij nu bovenop

2-2-1987

VERLEGEN WETEN

1996-2007

LEEUW

Je was er al
voordat ik wist
dat je me zo lang
bedreigen zou
me altijd zou geven
dat gevoel
van ogen in je rug
je adem in mijn nek

Je volgde al
voor ik mijn
eerste stap
op aarde deed
en dreef me steeds
weer weg op reis
om niet te zien
de vreselijke blik
die mij de moed
in de schoenen zinken deed

Je joeg me tot de horizon
en als ik dacht
dat je verdwenen was
en tot de oase
naderen kon
stond je daar plotseling weer
verscholen in het riet
bij het naderen
van de bron

Ik vluchtte dan
over de zee
trotseerde golf en storm
om aan te komen
in het beloofde land
waar geen verschil
tussen prooi
en jacht bestond

Totdat ik eindelijk voel
dat ikzelf de jager ben
de klauwen scherp en dan
de nagels weer verstop
waarna ik stil sluip
naar de bron en op
het wild wacht
dat om water komt

Wanneer ik dan
mijn prooi de nek breek
als ik met de kaken schud
dan zwijg je eindelijk
en verdwijnt
terwijl ik in je ogen kijk
en je naam
tussen mijn lippen hoor

LEERMEESTERS

Leraren zijn dwazen
want het is niet mogelijk een ander iets te leren
Deskundigen zijn dom
zij denken het leven te ontleden
Geleerden zijn achterlijk
omdat zij het onverwachte denken te voorspellen
Onderwijzers zijn uilskuikens
omdat ze geen vragen durven te stellen
Wijsgeren zijn onwijs
omdat zij het leven denken te grijpen

De dommen kunnen leren
omdat zij de wijsheid niet in pacht hebben
De argelozen kunnen kennis vergaren
omdat zij hun onwetendheid erkennen
De gekken kunnen begrijpen
wat in woorden niet valt te bevatten
De simpelen kunnen leven
omdat zij het niet proberen te grijpen
De verbaasden kunnen wijs worden
wanneer zij het onverwachte kunnen ervaren

MIJN KIND

Waar ik me hecht
aan gewicht
brengt het me licht
Wanneer het me boos bekijkt
barst ik
in lachen uit
Geen groter pret
dan vallen in een gat
of achterover
van de paddestoel die krakt
Het schatert
wanneer ik het achtervolg
Maar mijn luchtig gemoed
verstart wanneer
het plotseling valt
Het huilt voordat
het zich vermant
en weer verder gaat
met zijn spel
Mijn kind
is mijn leraar

DE TAALMAKERS

Ze luisteren
op de top
van de berg
of
op het pad
in het bos
of op de golven
van de zee
of juist daarbinnen
zoals de leegte
tussen de voetstappen
op het strand

En als ze horen
fluisterend
in de wind
of het geruis van de zee
de flarden
vermoeden van een melodie
Dan vult
de leegte
tussen de stappen
en de bergen
en de bomen
zich heel even
met taal

Klein Liefde Liedboek

1978 - 2009

KNOP

Er groeit een knop, in mijn hart, een knop voor jou
Er groeit iets moois in mijn hart, iets moois voor jou
Er groeit een lied in mijn hart, een lied voor jou
Er barst een knop, voor mijn lentevrouw

Na de winter duurt het lang
voor de zon weer schijnen gaat
Vele dagen duurt het dan
tot de zon weer aan de hemel staat
Eerst komt de treurwilg met zijn blad
dan de Magnolia die verrast
Krokus en narcissen naast het pad
madelieven staan in het gras
Overal zingt nu de lente rond
zonnewarmte streelt het vel
Met mijn voeten op de grond
Er groeit een knop nu in mijn hart

Er groeit een knop, in mijn hart, een knop voor jou
Er groeit iets moois in mijn hart, iets moois voor jou
Er groeit een lied in mijn hart, een lied voor jou
Er barst een knop, voor mijn lentevrouw

KROMHOUT ALIE

In het wilde woeste water
Tussen Urk en Medemblik
Komt een zeilschip aangestoven
met de grootschoot op een knik
Aan het roer staat Kromhout Alie
met haar donker wapperend haar
Harde wind blaast in de zeilen
de blauwe lucht is strak en klaar

Kromhout Alie, Kromhout Alie
Kromhout Alie komt er aan

Als de haven dan in zicht komt
gaat de brander op de kop
Want het deksel moet gaan gloeien
voordat de motor gaat op gang
Met de luchtfles nu geopend
trekt het aapje aan zijn staart
Steeds meer klappen geeft de motor
tot hij vol op snelheid is.

Kromhout Alie, Kromhout Alie
Kromhout Alie komt er aan

Rustig wordt het zeil gestreken
en het zwaard wordt opgehaald
Zij zet koers nu naar de haven
aan het einde van de de reis
Stuurt het schip nu tussen pieren
naar de kade die daar ligt
Trossen vast nu voor en achter
Kromhout Alie heeft nu rust

Kromhout Alie, Kromhout Alie
Kromhout Alie komt er aan

Vele jaren zijn vervlogen
Kromhout Alie is nu oud
Vele schepen op het water
niemand vaart nog met Kromhout
Maar soms hoort zij in de verte
een haar welbekend geluid
Want soms vaart een gloeikopmotor
nog de grote haven uit

Kromhout Alie, Kromhout Alie
Kromhout Alie komt er aan

LENTE AAN ZEE

Kom nu naar mij, mijn lief
de lente vlamt
Kom nu bij mij, mijn lief
de aarde brandt
Blijf nu niet weg, mijn lief
mijn hart verlamt
Kom bij me terug, mijn lief
in lenteland

Ik hoor je stemme in de wind
zie je ogen in elke bloem
voel je handen, in de zon
proef je lippen op mijn mond
in het water golft je haar
in het weiland glanst je huid
in de duinen blinkt je borst
in de aarde voelt je buik

Kom nu naar mij, mijn lief
de lente vlamt
Kom nu bij mij, mijn lief
de aarde brandt
Blijf nu niet weg, mijn lief
mijn hart verlamt
Kom bij me terug
in lenteland

Ik zie je voetstap in het zand
in de bomen wuift je hand
'k hoor je adem in de zee
proef je tranen in het zout
in de branding zingt je stem
in de schelpen ruist je oor
in de golven glanst je rug
in de wolken keer je terug

Kom nu naar mij, mijn lief
de lente vlamt
Kom nu bij mij, mijn lief
de aarde brandt
Blijf nu niet weg, mijn lief
mijn hart verlamt
Kom bij me terug
in lenteland

LOES

Loes is leven
Loes is liefde
Loes is lijf
Loes is lekker
Loes is leuker
Loes is lust

Waarom komen altijd die tranen
wanneer ik je spreek
Over de wellust, over de liefde
en over het beest
Waarom trillen steeds weer die snaren
in mijn ziel
Já, dat klinkt in mij, dwars door me heen
waarom ik schreeuw
Já, dat klinkt in mij, dwars door me heen
waarom ik schreeuw

Loes is leven
Loes is liefde
Loes is lijf
Loes is lekker
Loes is leuker
Loes is lust

Daarom streel ik altijd je haren
met mijn hand
Wil ik je nemen, vast in mijn armen
tegen me aan
Daarom wil ik steeds met je paren
als een beest
Já, dat klinkt in mij, dwars door me heen
waarom ik schreeuw
Já, dat klinkt in mij, dwars door me heen
waarom ik schreeuw

Loes is leven
Loes is liefde
Loes is lijf
Loes is lekker
Loes is leuker
Loes is lust

REGINA

Oh... Regina
Als je lacht
komt uit je ogen
een blauwe waterval
een melkweg vol met sterren
een stroom van diamant

Ik zag je gekke koppie
met blonde sprieten haar
Je droeg 'n hansoppie
in dat havenkroegje daar
Je neus was als 'n aardbei
dat had zon en wind gedaan
Omdat ik steeds maar niks zei
toen keek je me aan

Oh... Regina
Als je lacht
komt uit je ogen
een blauwe waterval
een melkweg vol met sterren
een stroom van diamant

Je zei, je was geboren
op het water in een schip
In het eerste ochtendgloren
je neusje had 'n wip
Nu vaar je op 'n zeilboot
meestal heel alleen. Met
één hand aan de grootschoot
d'ander om de helmstok heen

Oh... Regina
Als je licht
komt uit je ogen
een blauwe waterval
een melkweg vol met sterren
een stroom van diamant

Je bent niet mooi of lelijk
maar als ik jou zie staan
vind ik je zo smakelijk
dan ga ik over d'oceaan
Je zonverbrande smoeltje
zie ik dan terug misschien
Als ik denk aan die glimlach
kan ik je voor me zien

Oh... Regina
Als je licht
komt uit je ogen
een blauwe waterval
een melkweg vol met sterren
een stroom van diamant

HAVENMOND

Samen in een bootje drijven
in de stilte spreken lijven
wil ik jou maar blijven strelen
tongen met elkander spelen
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond

Toen ik het anker had laten vallen
in die oude havenmond
kon ik nog niet vermoeden
dat ik jou op de kade vond.
Al vele lange jaren
zwerf ik van zee tot zee.
Veel kusten heb ik bevaren
Nu wil ik jou met me mee.

Samen in een bootje drijven
in de stilte spreken lijven
wil ik jou maar blijven strelen
tongen met elkander spelen
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond

Ik wist niet wat er gebeurde
toen ik in je ogen zag.
of het donder was of bliksem
jouw hand in de mijne lag.

We hebben allebei geweten
dat in dat ogenblik:
twee harten oversloegen.
Was het vreugde? Was het schrik?

Samen in een bootje drijven
in de stilte spreken lijven
wil ik jou maar blijven strelen
tongen met elkander spelen
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond

Met jou wil ik nu verder varen
over de grote oceaan.
Heel de wereld wel omzeilen
bij jou ga ik nooit meer vandaan.
Wind en storm zal ik verdragen
of hitte en een vlakke zee.
Jou wil ik maar één ding vragen:
Wil je altijd met me mee?

Samen in een bootje drijven
in de stilte spreken lijven
wil ik jou maar blijven strelen
tongen met elkander spelen
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond
Dobber, dobber in het rond
Dobber in de havenmond

STRENGE MEESTERES

Wanneer de strenge meesteres mij
toespreekt met vermaning en
een zuinig compliment
begint de allerzoetste kwelling op
de stoel als ik daar lig
in al mijn kwetsbaarheid
de naald betast
de meest intieme holtes
en krabt het tandsteen
van het plekje achterin
dat zo gevoelig is
heel even strelen vingers langs
mijn wang
wanneer ik eindelijk ademen kan

Helène, Helène
van de mondhygiëne
Je martelt mijn tanden
En bezorgt me migraine

Dan komt er verlossing
met het polijsten van de boel
het doet even zeer
maar ik kan er weer tegen
met mijn smoel
boven de monddoek twee ogen
uit duizend en een nacht

Ik geef me over
wanneer tot slot
bij het poetsen van de laatste kies
heel zacht haar warme borst mijn
wang nog streelt

Helène, Helène
van de mondhygiëne
Je martelt mijn tanden
En bezorgt me migraine

Inhoud

IJpont	5
Heimwee naar het onbekende	7
Klep	8
Afscheid.....	10
Invasie.....	11
Wachten	12
Versterven	14
Overtocht	15
IJsgang.....	16
Wolk.....	17
Het is stil op het Amsterdamse IJ.....	18
Verre Reizen	19
Vrij	21
Wonder.....	22
Wachten	23
Opstanding.....	24
Beven	26
Buenos Aires copa	27
Vrouwen van Indonesië	28
Vrouwen van Budapest	30
Lentekou	32
Recoleta Buenos Aires	33
Paradijs	34
Hemel en hel op een eiland.....	36
Hoe de god van Friesland terugkwam in Harlingen	38
Heel ver weg is thuis.....	39
Vier Seizoenen	41
Lente	43
Lente in het Vliegenbos	44
Lente	46
Pin up lente	47
Zomer.....	48
Herfst	49
Herfst	50
Watersnood	51
Trek.....	52
Hemel.....	54

Oude Vlammen	55
Lichtekooi	57
Goesting.....	58
Billen	60
Jij	62
Paard	64
Ik ben jou.....	65
M.....	66
Onschuld.....	68
Bronst	69
Aanbidding	70
Tieten.....	72
Lief	73
Hoogtepunt	74
Drie oude mannen.....	75
Verlegen Regels	77
<i>Piet cyclus</i>	79
Piet	79
Reis.....	79
Stilte	80
Kop.....	80
Afscheid	81
Raam	81
Nacht	82
Plekje.....	82
<i>Vader en moeder</i>	83
Regen	83
Zure regen	84
Grens	85
Schaamte	86
Schaamte 2	87
Trots	88
Wee.....	89
Vrede	90
<i>Verlegen weten</i>	92
Leeuw	92
Leermeesters	94
Mijn kind.....	95
De taalmakers.....	96

Klein Liefde Liedboek.....	97
Knop	99
Kromhout Alie	100
Lente aan zee	102
Loes	104
Regina.....	106
Havenmond.....	108
Strengste meesteres	110

Verantwoording en dankbetuiging

Mijn collega Rezy Lemmens in Enschede inspireerde mij in de jaren 80 van de vorige eeuw met het maken van Haiku's. Dat was voor mij het begin van het vinden van een eigen vorm, met het luisteren naar 'lekkere regeltjes' die ik soms kon horen en opschrijven.

Leo van der Zalm, de bard van Ruigoord, was mijn eerste begeleider in de Amsterdamse Nieuwmarkt. Later vond ik een thuishaven in de Poëziegroep Gerard Terborg en de Groep Poëzie aan Tafel.

Tot mijn grote geluk bleven de regels komen tijdens mijn reizen en tot de dag van vandaag.

Dank aan mijn vrienden Teun Leopold en Gerrit de Wilde die mij hielpen bij het maken van een selectie ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag.

Dank ook aan mijn Provo maat en dichter Nico van Apeldoorn die de lay-out, vormgeving en typografie verzorgde.

Auke Boersma